

EMÎNÜDDİN BABA'NIN
**RİSÂLE-İ
KUDSİYYESİ**
(İNCELEME-METİN)

HAZIRLAYAN: AHMET GÜNDÜZ

Bu PDF dokümanı, kitabın bir kısmını içermektedir.
DBY okurları için özel olarak oluşturulmuştur.

“dün”den öğrendiklerinle
“bugün”ü yaşamak
“yarın”ları aydınlatır.

“dün”den öğrendiklerinle
“bugün”ü yaşamak
“yarın”ları aydınlatır.

© 2025, DÜN BUGÜN YARIN YAYINLARI™

Tüm hakları saklıdır. Kaynak gösterilerek tanıtım amacıyla ve araştırma için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir şekilde kopya edilemez, elektronik ve mekanik yolla çoğaltılıp, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

DBY: 425

Edebiyat: 226

ISBN 978-625-6063-92-1

Sertifika No: 52315

Baskı Tarihi: İstanbul, 2025

Hazırlayan: Ahmet Gündüz

Dizi Editörü: Furkan Öztürk

Yayın Yönetmeni: İrfan Güngörür

Baskı Hazırlık: DBY Ajans

Baskı/Cilt:

Meteksan Matbaacılık ve Teknik Sanayi Tic. A.Ş.

(Sertifika No: 46519)

KÜTÜPHANE BİLGİ KARTI / Library Cataloging-in-Publication Data (CIP)

Eminüddin Baba'nın Risâle-i Kudsîyesi (İnceleme-Metin)

Hazırlayan: Ahmet Gündüz

İstanbul : DBY Yayınları, 2025.

211 s. ; 13,5 x 21,0 cm ___ (DBY Yayınları ; No. 425)

ISBN 978-625-6063-92-1

1- Edebiyat 2- Eski Türk Edebiyatı 3- Tasavvuf

Bu kitap, "Emînüddin Baba'nın Risâle-i Kudsîyesi (İnceleme-Metin)" adıyla, İstanbul Üniversitesi, (2021/670576) numaralı Yüksek Lisans tezi olarak yapılan çalışmadan hareketle hazırlanmıştır.

DÜN BUGÜN YARIN YAYINLARI

Ankara Caddesi, Ünal Han No: 21/4

Cağaloğlu, Eminönü - Fatih / İstanbul

www.dby.com.tr • dby@dby.com.tr

Tel.: +90 212 526 98 06

İçindekiler

Kısaltmalar	6
Ön Söz	7
Giriş	9
Birinci Bölüm	
Emînüddin Baba'nın Hayatı, Edebî Kişiliği ve Eserleri	19
1. Emînüddin Baba'nın Hayatı.....	19
2. Edebî Kişiliği.....	20
3. Eserleri.....	24
İkinci Bölüm	
Eserin Muhtevası	25
1. Eserin Yazılış Sebebi ve Konusu.....	25
2. Eserin Nüshaları.....	27
3. Eserin Özeti.....	30
Üçüncü Bölüm	
Risâle-i Kudsîye / Metin	55
Sonuç	205
Kaynakça	209

Ön Söz

Bu kitabın amacı, XV. yüzyılın sonu ile XVI. yüzyılın başlarında yaşamış olan Emînüddin Baba b. Davud'un, dönemin padişahı Sultan II. Bâyezîd'e ithafen yazmış olduğu *Risâle-i Kudsiyye* adlı eserinin Latin harflerine aktarılarak incelenmesidir.

Emînüddîn Baba hakkında taradığımız kaynaklarda detaylı bir bilgiye rastlayamadık. Ancak eserinden hareketle velayet sahibi bir amcasının olduğu ve ondan çok etkilendiği anlaşılmaktadır. Eserinde düzenli bir eğitim aldığına dair bir delil bulunmamakla birlikte, onun özellikle şeyhlere ve âlimlere çok hürmet ettiğini söyleyebiliriz.

Kendi eserinde anlattığına göre amcası, velilerin keşif ve kerametlerinin ilk başta onlara hoş geldiğini, fakat bunun aslında tehlikeli olabileceğini söylemiştir (4b/7). Emînüddîn Baba hem bu durumun sakıncalarını anlatmak için hem de hayır dua ile anılmak için eserini kaleme almak ister. Bir gün rüyasında Hz. Muhammed'i görür ve eserini yazmaya başlar. Bu rüyada Hz. Muhammed, kendisine kutsal ruhun suyunun verildiğini söylediği için, eserin adını *Risale-i Kudsiyye* koyar.

Risâle-i Kudsiyye, on bab ve otuz üç fasıldan müteşekkildir. Eserde, sırasıyla, "fitratın bidayeti, padişahların sırrı, kutbun sırları, şeriatın kaideleri, nefsin yaratılışı, demirin ve taşın içinde olan ate-

şin hakikati, günahın ve sevabın ne olduğu, nefsi mutmainne, âşık ve maşukun vasıfları ile keşif ve kerâmet” hakkında bilgi verilmiştir. Eserde yer alan her bab, tekrar kendi içerisinde fasıllara ayrılmış ve detaylı olarak işlenmiştir.

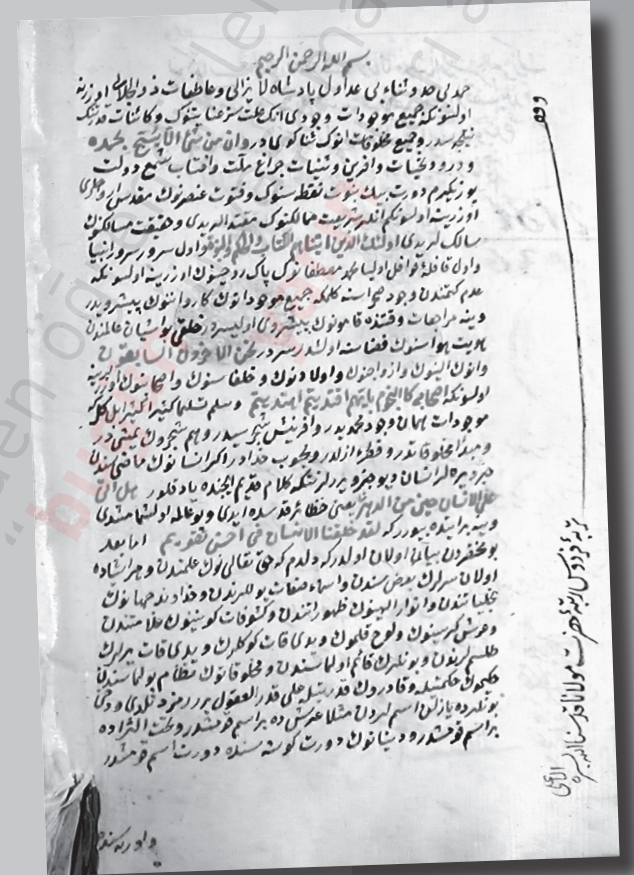
Risâle-i Kudsiyye üzerine hazırlanan bu kitap, üç bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde Emînüddîn Baba'nın hayatı, edebî kişiliği ve eserleri incelenirken, ikinci bölüm, *Risâle-i Kudsiyye*'ye ayrıldı. Burada eserin yazılış sebebi ve konusu, nüshaları, özeti hakkında bilgi verildi. Üçüncü bölümde ise *Risâle-i Kudsiyye*'nin Latin harflerine çevrilerek transkribe edilmiş metni yer almaktadır.

Bu kitabın her aşamasında yanımda olan kıymetli eşim Hülya Gündüz'e, ona ayıracağım zamanı, çalışmama ayırdığım kıymetli kızım Elisa Gündüz'e ve bu günlere gelmemde yardımcı olan aileme teşekkür etmeyi gönül borcu bilirim.

Ahmet Gündüz
İstanbul, 2025

RİSÂLE-İ KUDSİYYE

METİN

Risāle-i ̐udsiyye Emīnuddīn Bābā b. Dāvūd

Bismi'llāhi'r-raḥmāni'r-raḥīm

[1b] (1) Ḥamd-i bī-ḥadd ve ṣenā-yı bī-'add ol pādīṣāh-ı lā-yezālī ve 'āṭfāt-ı zū'l-celālī üzerine (2) olsun ki cemī' mevcūdāt vücūdi anuñ 'illetsiz 'ināyetinūñ ve [kemāl]-ı kudretinūñ (3) neticesidür ve cemī' maḥlūkāt anuñ senā-güyüdür, (a)¹ (4) ve dūrūd u taḥiyyāt ve āferīn ve ṣeniyāt çerāğ-ı millet ve āfitāb-ı ṣem'-i devlet (5) yüz yigirmi dört biñ nübüvvet nokṭasınūñ ve fütüvvet 'unşurınūñ muḳaddes ervāḫları (6) üzerine olsun kim anlar ṣerī'at memālikinūñ miḳdārlarıydı ve ḫaḳīkat mesālikinūñ (7) sālīkleriydı (a)² ve ol server-i enbiyā (8) ve ol ḳāfile-i ḳavāfil-i evliyā Muḫammed Muṣṭafā'nuñ pāk ruḫınūñ üzerine olsun ki (9) 'adem ketminden vücūd saḫrāsına gelmege cemī' mevcūdātuñ kārvanınūñ pīṣ-revidür (10) ve yine mūrāca'āt vaḳtinde ḳamunūñ pīṣ-revi, evvelīsidür, ḫalkı bu āṣiyān 'āleminden (11) hüviyyet hevāsınūñ fezāsına ulaṣdırmıṣdır, (a.i)³ (12) ve anuñ ālinūñ ve ezvācınūñ ve

¹ Her şey onu hamd ile tespih eder (İsrâ/44).

² Onlar, kendilerine kitap, hikmet ve peygamberlik verdiğimiz kimselerdir (Enâm/89).

³ En önce gelenlerdeniz ama sonra ortaya çıktık. (Sargut, 2014, s. 24).

evlādınıñ ve hulefāsınıñ ve aşhābınıñ üzerlerine (13) olsun kim (a.i)¹ ve sellem teslimen keşīrān keşīrān. Bilgil ki (14) mevcūdāt hemān vücūd-ı Muhammedī'dür ve āferīnişüñ şecerēsüdür ve hem ol şecerüñ yemişidür (15) ve mebde'-i maḥlūkāt'dur ve kaṭre-i ezeldür ve maḥbūb-ı Hüdā'dur. Eger insānuñ māzīsinden (16) haber vireler, insan diyü haber virürler. Nitekim kelām-ı kadīm içinde yād kıılır, (17) (a)² ya'nī hażayir-i kudsde idi ve bu 'āleme ulaşmamışdı (18) ve yine bir āyetde buyurur ki: (a)³ ammā ba'de (19) bu muhtaşardan beyān olan oldur ki, diledüm ki Haḫ te'ālānuñ 'ilminden ve her eşyāda (20) olan sırlaruñ ba'zısından ve esmā-i şıfat yollarından ve Hüdāvend-i cihānuñ (21) tecelliyātından ve envār-ı ilāhiyyenüñ zuhūrātından ve küşūfāt güninüñ 'alāmetinden (22) ve 'arş kürsinüñ ve levḥ kalemüñ ve yedi kat gökleriñ ve yedi kat yerleriñ (23) tılsımlarından ve bunlaruñ kâ'im olmasından ve maḥlūkātuñ nizām bulmasından (24) hekimüñ hikmetiyle ve kâdirüñ kudretiyle (a.i)⁴ birer remz dinildi ve daḫı (25) bunlarda yazılan isimlerden meşelā 'arşda bir ism komışdur ve taḫte's-şerāda (26) bir ism komışdur ve dünyānuñ dört köşesinde dört ism komışdur **[2a]** (1) ve ortasından bir ism komışdur tā ki bunlar ile kâ'im ola. İmdi bilgil ki bunlaruñ (2) küllīsine Reşūl ḫāzret 'aleyhi's-selām cāmi' düşmiş idi, mazḫar-ı zāt olmışdı. (3) Yukaruda kâinatüñ vücūd-ı vücūd-ı Muhammedī'dür dinildi, imdi kâinatüñ (4) cemī', vücūd-ı Muhammedī olıcaḫ, anuñ iki ḫāli vardır; biri zāhirī ve biri bāṭnīdür (5) ve bu 'ālem daḫı ikidür; biri zāhir ve biri bāṭındur ve hem Reşūl ḫāzretinüñ iki (6) şıfatı vardır; [Biri nübüvvet şıfatı ve] biri velāyet şıfatıdır. Nübüvvet şıfatı 'ālem-i milki kâ'im tutar ol (7) şimdi şerī'at'dur, velāyet şıfatı 'ālem-i melekūti kâ'im tutar ve ol gizlü velīlerdür (8) ve bu maḥlūkāt bu iki şıfatla kâ'imlerdür ve bu iki şıfat ḫāzret-i 'İzzet'üñ iki isminüñ

¹ Dostların yıldızlar gibidir, hangisinin ardınca giderseniz yolunuzu bulursunuz (Koçkuzu, 1997, s. 42).

² İnsan (henüz) anılır bir şey değilken (yaratılmamışken) üzerinden uzunca bir zaman geçti (İnsân/1).

³ Biz, gerçekten insanı en güzel bir biçimde yarattık (Tin/4).

⁴ Akıl yettiğince.

(9) mazḫarıdır ve ol iki [ism] celāli ve cemālidür ve luṭfı, ḫāhri daḫı dirler. Ḥaḫīkatde bu (10) cihānuñ ḫālden ḫāle dönmesi bu iki şıfatdandır ve küllīsini kâ'im tutan oldur, (11) (a.i)¹ ammā Haḫ te'ālānuñ rızāsı (12) bu idi ki Ḥāce 'aleyhi's-selām bu iki cihānuñ mutaşarrıfı (13) olaydı, şol iki şıfat vāsıtasıyla ki dinildi, biri nübüvvet ve biri velāyet (14) ve hem ol iki şıfat kuvvetiyle kim celāl ve cemāldür ve bu cihānuñ şāhib-i taşarrıfı Reşūl (15) ḫāzret idi ve dīn memālikinüñ güneşi idi ve dīn-perver-i Haḫ idi. Egerçi ki (16) Muhammedī şüretinüñ āfītābı (a)² maḡribinde ḡurūb kıldıysa Muhammed'i (17) dinüñ āfītābı tā 'ālem inḫırāzına degin dīn-perver-i Haḫ göstereler, şol iki şıfat (18) bāḫī ve pāyidār turmaḡla ve eger nübüvvet şıfatınıñ beḫāsın istersen şerī'at'dur (19) velāyet daḫı şerī'atda mündericdür ve bu iki şıfat iki devlet-külāha mazḫar ve maḥrem (20) düşmüşdür. Biri nübüvvet taḫtınıñ üzerine ḫākimdür ve biri velāyet taḫtına sultāndur. (21) Biri 'ālem-i milke taşarrıf ider 'ālem-i ecsāmdur ve biri 'ālem-i melekūta taşarrıf kıılır göñül (22) iḫlīmidür ve bular bu iki taḫtuñ emīnleridür ve ḫaḫka dīn yolın gösterürler. Biri ümerālardur (23) ve birisi fuḫarālardadır ve ḫalan maḥlūkāt bunlaruñ birer 'uzvıdır. Bilgil ki 'aşḫ (24) toḫmını anlaruñ ḫāṭırlarınıñ yerine (a)³ ḫitābınıñ dest-kāriylan (25) saçdılar. Ammā ol toḫmuñ terbiyesinüñ tevfiḫi tā ḫanḫı şāhib-devlete virilmiş (26) ola. Zīrā ki 'aşḫuñ cāvidānī memleketini her pādīşāha ve her melike virmezler ve Ḥāce (27) 'aleyhi's-selām ol tā'ife-yle faḫr idüp eydür ki: **[2b]** (1) (a.i)⁴ daḫı şüret 'ālemine ḫākim olanuñ ḫükmi nice yürürken ve bāṭın taḫtı üzere (2) ḫākim olanuñ göñül mülkine nice ḫükmi revān olduḡın ve bunlaruñ her biri neye muhtaḫ olduḡın (3) ve yediler ve kırklar üç yüz altmış altı taşarrıf erenleri kim anlara budalā, nūḫabā, nücebā dirler (4) ve evtād-ı erba'ānuñ ve efrāduñ ḫāllerinden ve mutaşarrıf olduklarından birer nişān dinildi (5) ve bu ecrām-ı

¹ Müminin kalbi Rahman'ın iki parmağı arasındadır, onu dilediği gibi çevirir (Ahmed b. Hanbel, Müsned, 2/173; aktaran: Şeker, 2014, s. 135).

² Her canlı ölümü tadacaktır (Ankebût/57).

³ Ben sizin Rabbiniz değil miyim? (Arāf/172).

⁴ Cemiyetler bozulsa da müslümanlar arasında Hakk'ı tutacaklar olacaktır.

semāvāt neyle döndüğün ve ‘arşda ve tahte’ş-şerāda ne ism koyup bu yerlerüñ (6) şübütına ve nizāmına sebep ne olduğun ve kıyāmet günü Hāk sübhānehū ve te‘ālā nice yıkup (7) fenā kıldüğundan, ‘aşk sıfatlarından ve anuñ lu‘betlerinden bu muhtaşarda remz olındı. (8) Ammā kimini ketm eyledüm ve ba‘zısını işāret ba‘zısından söyledüm ve ol ki ketm (9) olmuştur ol beyāna gelmez ve ‘ayāna ta‘alluk tutar ‘ilm-i Hāk’dur ve esrār-ı Hūdā’dur. Hāk’uñ (10) sırrını āşikāre kılmaklığa icāzet yokdur ve hem edeb-i Muḥammedī’dür ve andan şofra (11) ve ol ‘alāk şāhi ve ṭalāle-i padişāhī ḥāfız-ı genc-i şer‘-i mübīn ve maḥfūz-ı Rabbü’l- (12) ālemīn şadr-nişīn-i erīke-i zamān Sulṭān Bāyezīd Hān demmerallāhu e‘ādiyehu ve zād (13) ‘ālā merri’l-meleveyni eyādiyenuñ ki rāfi‘-i āyāt-ı nuşret ve muzmar-ı şudüretde (14) nāsib-i mencuḳ-ı devletdür, anuñ adına ve muḥabbetine yazıldığı ve kemāl-ı sīretin ve taşarrufatın (15) beyān ider. Qāle’n-nebiyyü (a.s) (a)¹ (16) Resül ḥazreti ki (a.s) buyurur: “Dünyānuñ kām olmasi dört kişiyledür” anlara evtād-ı (17) erba‘a dirler ve bu maḥlūkāt daḥı ‘anāşır-ı erba‘adan ḥālḳ olmuştur ve ḥālḳ daḥı (18) dört gürūh üzerinedür. Biri ümerālardur, biri fuḳarālardur ve biri ‘ulemālardur (19) ve biri daḥı ḡanīlerdür. İmdi bu dört gürūhuñ içinde dört güzīde kişidür (20) ve ol dört kişi kamu ḥālḳa cān yerine düşmişdür ve girü kalan maḥlūḳ şüreti (21) yerinedür ve Hāk te‘ālā nizāmın bu ḥālḳa bunlaruñ yüzinden kılmışdur tā bāblu bābında (22) beyān olına, bi-tevfīkīllāhi te‘ālā ve hem bu muhtaşar ne sebebden yazıldığı ve adına Risāle-i (23) Qudsī dinildüğün ve hem pādīşāhuñ adına yazılmasından sebep ne olmuştur anı (24) beyān [kılalum] tā ma‘lūm olına ve hem faḳīrūñ daḥı ismini böylece yād idelüm ta her ḳarnda ve her (25) zamānda bu risāle ele alına ve buña muṭālā‘a olına ve ol ‘āşık-ı şādıḳlaruñ ḡönül- (26) lerine biraz şevḳ eşeri belüre ve ol vaḳtde faḳīri ola ki ḥayr du‘ā ile yād ideler (27) ve ol deme biñ cānla şükrler iderüz. Şāyed ola ki bu köynüllü cāna andan devā [3a] (1) irişe biñ bu dünyādan ol bize ḡanīmetdür ve nām-ı faḳīr

¹ Şu dört şey dünyanın direğidir.

Kaynakça

- Ağırdemir, Erdoğan: *Bektāşilikte Tac Çeşitleri ve Anlamları Türk Kültürü*, Hacı Bektaş Velî Araştırma Dergisi, (2011).
- Akpınar, Ali: *Kur‘ān Surelerinin İsimlerine Dair Yazılmış Mensür ve Manzûm Eserler ve Manzûm Bir Örnek*, C.Ü., İlahiyat Fakültesi Dergisi, (2009).
- Akyüz, Hüseyin: “*Âlimler Peygamberlerin Varisleridir*” Hadisinin İsnad Açısından Tenkid ve Tahlili, Hitit Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi Dergisi, C. 11, Sayı: 22, (2012/2).
- Albayrak, Nurettin: “*Kul Himmet*”, TDVİA, İstanbul, C: 26, (2002).
- : “*Pîr Sultan Abdal*”, TDVİA, İstanbul, C: 7, (2007).
- Altuntaş, Halil & Ardoğan, Recep: “*Yed’in Ayetlerde Allah’a İzafe Edilmesiyle İlgili Kelamî Yaklaşımlar*”, Harran Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi Dergisi, S: 28, (2012).
- Aslanoğlu, İbrahim: *Kul Himmet Yaşamı Kişiliği ve Şiirleri*, İstanbul, Ekin Ajans Yayıncılık, (1997).
- Avcı, Seyit: *Hadisçilere Yöneltilen Bazı Eleştirilerin Değerlendirilmesi*, Dinbilimleri Akademik Araştırma Dergisi, C: 11, S: 3, (2011).
- Azamat, Nihat: “*Hacı Bayrām-ı Velî*”, TDVİA, C: 14, İstanbul, (1996).
- Balcı, Cengiz: *Destanlar, Kitabeler ve Kutadgu Bilig’den Örneklemelele Türk Devlet Töresi*, İstanbul, Bilgeoğuz Yayınları, (2018).
- Bilgin, A. Azmi: *Türk Tasavvuf Edebiyatı Literatürü*, Türkiye Araştırmaları Literatür Dergisi, C: 5, S: 10, (2007).

- Bilgin, A. Azmi: *Türk Tasavvuf Edebiyatı Makaleleri*, Ankara, Türk Dil Kurumu Yayınları, (2016).
- Boratav, P. Naili: *Pîr Sultan Abdal*, İstanbul, Derin Yayınları, (2010).
- Cebecioğlu, Ethem: *Tasavvuf Terimleri ve Deyimleri Sözlüğü*, Ankara, Rehber Yayınları, (1997).
- Donuk, Suat: *İlmî Mahlaslı Bir Şaire Atfedilen Manzum Yüz Hadis Tercümesi*, Amasya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Dergisi, C: 1, S: 2, (2017).
- Erturan, Elif: “*Muhyiddin Çelebi'nin Hızır-nâme Adlı Mesnevisi*”, Yıldız Teknik Üniversitesi SBE, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, (2009).
- Gölpınarlı, Abdülbaki & Gölpınarlı, Abdülbaki: *Mevlana Müzesi Yazmalar Kataloğu*, C: 2, Ankara, Türk Tarih Kurumu Basımevi, (1971).
- Güneş, Mustafa: *Eşrefoğlu Rûmî Hayatı, Eserleri ve Divanı'ndan Seçmeler*, Ankara Kültür Bakanlığı Yayınları, (1999).
- Kaçar, Mücahit (Hazırlayan): İbn-i Fîrûz, *Gurretü'l-Beyza*, (Adaletin Aydınlığında) İstanbul, Büyüyen Ay Yayınları, (2012).
- Kartal Ahmet: *Üniversiteler İçin Eski Türk Edebiyatı Tarihi*, İstanbul, Dergah Yayınları, (2014).
- Kemikli, Bilal (Editör): *Mevlid Külliyyâtı, Süleyman Çelebi Vesilatü'n-Necât ve Tercümeleri*, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, (2016).
- Koca, Ferhat: “*El-Muhtasar*”, TDVİA, C: 31, İstanbul, (2006).
- Koçkuzu, Osman: *Mesnevi'nin Altıncı Defterinde Peygamberimize ve Hadislerine Yapılan Başlıca Atıflar*, (Sempozyum), (1997).
- Köprülü, M. Fuat: *Türk Edebiyatında İlk Mutasavvıflar*, İstanbul, Alfa-Tarih Yayınları, (2013).
- Öngören, Reşat: *Osmanlılarda Tasavvuf Anadolu'da Sufiler, Devlet ve Ulema (XVI. Yüzyıl)*, İstanbul, İz Yayıncılık, (2003).
- Özkan Enver: *Eşrefoğlu Rûmî'nin Hayatı, Eserleri ve Tasavvuf Anlayışı*, Atatürk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Erzurum, (1994).
- Pekolcay, A. Necla & Sargut, Cemalnur: *H. İdris, Fususu'l-Hikem*, Nefes Yayınevi, (2014).
- Şahin, Muzaffer: *Kur'an-ı Kerim Meâli*, Ankara, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, (2011).

- Şeker, Necmeddin: *Hadis Şerhçiliğinde Farklı Bir Gelenek “İşarî Yorum”* KSÜ, İlahiyat Fakültesi Dergisi, (2014).
- Şentürk A. Atilla & Tavşanlı, Murat: *Pîr Sultan Abdal'da Dinî Düşünce Boyutu*, Cumhuriyet Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Sivas, (2011).
- Timurtaş, F. Kadri: *Süleyman Çelebi Mevlid*, Ankara, Kültür Bakanlığı Yayınları, (1989).
- Uçman Abdullah: “*Eşrefoğlu Rûmî*”, TDVİA, İstanbul, (1995).
- Uzun, M. İsmet: “*Yazıcıoğlu Mehmed Efendi*”, TDVİA, C: 43 İstanbul, (2013).
- : “*Muhammediyye*”, TDVİA, C: 43, İstanbul, (2005).
- Üstüner, Kaplan: *XIV. ve XV. Yüzyıl Divanlarında Tasavvuf*, TÜBAR-XXIV, (2008).
- Yalçın, Elif: *Mesnevî'ye Göre İnsân-ı Kâmilin Kalbî Vasıfları*, Bitlis İslamiyat Dergisi, Sayı: 1 (2019).
- Yavuz, Kemal: “*Şeyhoğlu*”, TDVİA, İstanbul, C: 39, (2010).
- Yaylalı, Davut: “*Abdullah b. Mahmud Mevsili*”, TDVİA, C: 31, Ankara, (2004).
- Yıldırım, Ayşe: *Hacı Bayram-ı Velî ve Tasavvufî Görüşleri*, Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Adana, (2008).
- Yıldırım, Zeki: *Erzurumlu Müfessir Lütfullah Efendi'de Nazarî Sufî Tefsir Örneği*, Atatürk Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi Dergisi, S: 40, (2013).
- Yılmaz, H. Kamil: “*Azîz Mahmud Hüdâyî*”, TDVİA, İstanbul, C: 4, (1991).
- Yılmaz, Mehmet: *Kültürümüzde Ayet ve Hadisler*, İstanbul, Kesit Yayınları, (2013).
- Yücel, Ayşe: *Akşemseddin'in Eserlerinin Dinî-Tasavvufî Açısından Tahlili*, Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, Ankara, (1994).

EMİNÜDDİN BABA'NIN RİSÂLE-İ KUDSİYYESİ

Fuat Köprülü, *Türk Edebiyatında İlk Mutasavvıflar* adlı kitabında Emînüddin Baba'nın *Risale-i Kudsîyye'sine* atıfta bulunarak şunları söylemiştir:

“Emînüddin Baba, Risâle-i Kudsîyye'de şeyhlerin taçlarındaki alametlerden söz ederken, Bektaşî ananesindeki meşhur 'Elifi tâc' dan da bahseder. Ona göre, Hacı Bektaş-ı Velî aşk makamına ermiştir ve onun tacı 'Elifi tâc'dır. Çünkü bütün halkın yaratılması eliftendir ve elif bütün harflerin aslıdır.”

Emînüddin Baba hakkında taradığımız kaynaklarda detaylı bir bilgiye rastlayamadık. Ancak eserinden hareketle II. Bayezîd'in tahtta olduğu (1481-1532) tarihte yaşadığı ve bu eseri ona ithafen yazdığı anlaşılmaktadır. Bu çalışmadan hareketle yeni bilgi ve belgelere ulaşılacağını umuyoruz.

Bu çalışmanın, Emînüddin Baba gibi önemli bir şahsiyetin edebiyat ve tasavvuf konularına katkısını duyurmanın yanı sıra, gelecekte yapılacak yeni araştırmalara ışık tutması umulmaktadır.

DÜN BUGÜN YARIN YAYINLARI

Ankara Caddesi, Ünal Han No: 21/4

Cağaloğlu, Eminönü - Fatih / İstanbul

Tel. - Faks: +90 212 526 98 06

www.dby.com.tr • dby@dby.com.tr

ISBN 978-625-6063-92-1

9 786256 063921